

HUD OP DOEK EN BOEK

Licht op huid

F. Meulenberg¹, J.J.E. van Everdingen²

- ¹ Publicist en onderzoeker 'ethiek en fictie', afdeling Medische ethiek en filosofie van de geneeskunde, Erasmus MC, Rotterdam
² Dermatoloog n.p.

Correspondentieadres:
 E-mail: frans.meulenberg@woordenwinkel.nl

De huid van de 27-jarige Monique, 'Moon' voor haar vriendinnen is romig en onschuldig: 'De huid onder mijn ogen had het blauwige dat je soms in melk zag nadat je de room eraf had geschept. 'Aan het sterfbed van haar vader, een weduwnaar, doet ze hem twee beloftes: ze zal gaan wonen op de boerenhoeve van haar ouders én ze zal zorgen voor nageslacht. Ze neemt ontslag van haar werk in het verzorgingstehuis, verlaat het stadsappartement en betreft de hoeve. Aan de eerste belofte valt makkelijk te voldoen, de tweede is lastiger te realiseren.

DRIEHOEK

Er zijn diverse kandidaten. Maar wat heet 'kandidaat' als de vrouw in kwestie – Moon dus – nog over geen enkele seksuele ervaring beschikt? Haar neef en klusjesman Henk is grijpbaar dichtbij. Hij doet klusjes in huis en in de tuin. De seks leidt niet tot bevruchting. Dan verschijnen twee nieuwe mannen op het toneel: regisseur Ties Abrahams en lichttechnicus Chalid. De regisseur wil een toneelstuk maken over de streek én de opvoering laten plaatsvinden op de boerenhoeve van Moon. Ze raakt nauw betrokken bij de ontwikkeling van het toneelstuk en zoals schilder en model elkaar 'raken' in een bijna-intimiteit, geldt dat evenzeer voor regisseur en 'hoofdperson'. Want bij de eerste proefvoorstelling blijkt het toneelstuk veel raakpunten te hebben met het leven van Moon. Ook met Ties heeft ze seks – zonder neef Henk te kort te doen. Toch zeurt er een soort existentiële nood in haar lichaam: 'Ik snauwde om het prikkend ongemak onder mijn huid te overstemmen.' Chalid, de lichttechnicus, zwermt daar een beetje omheen. Zwijgzaam. Dan verschijnt de enge oom Arie, de vader van neef Henk. Hij redt Moon uit de dakgoot én onthult een geheim dat Moons leven doet kantelen. Hij, Arie, is in werkelijkheid haar vader... Dat maakt dat neef Henk haar halfbroer is, beseft ze onthutst. Nu begrijpt ze de weerzin van haar moeder inzake seks. Alsook het verschil tussen liefde en seks: die twee



vallen niet samen. Bossen bloemen brengt ze naar het graf van haar ouders. Met Chalid ontwikkelt ze de foto's in de donkere kamer. Daar kleedt ze hem uit. Ze ziet het licht in de lichttechnicus. Het voelt voor Moon heel anders aan: seks met deze man van het nieuwe licht. Ze neemt nu niet alleen het zaad, ze neemt voor het eerst ook de man. Dat is liefde.

NASCHRIFT

Het boek heette aanvankelijk *Hemelkind*. Waarom de titel nadien is gewijzigd, was niet duidelijk. We legden de auteur deze vraag voor. Rita Spijker antwoordde: 'Een onverwachte vraag die zich enerzijds eenvoudig en anderzijds niet zo eenvoudig laat beantwoorden. Het eenvoudige antwoord is dat mijn uitgever dacht dat *Hemelkind* bij nader inzien (van de verkoopcijfers) mogelijk een wat ondoordringelijke titel was. Het boek zou beter verkopen met een wat minder zware titel.' Rita ging daarna mijmeren over haar relatie tot de 'huid'. Ik vind het een mooi beeld, licht op huid. En het beeld van een vrouw die dat licht op haar huid durft toe te staan is ook mooi, in mijn ogen. Ik houd van huid. Ja. Veel zelfs. Ik let er ook altijd op bij mensen. Eigenlijk weet ik van al mijn vrienden en kennissen en familie wat voor huid ze hebben. Dat weten zij niet, denk ik, dat ik daar op let. Na de titelwijziging steeg de verkoop van het boek plots. Of dat door de titel komt? Wie weet?

Rita Spijker. *Licht op mijn huid*. Marmer, Baarn 2011.